

«Παρεμβαίνοντες...»

Ύστερική προσήλωση στὸν καθρέφτη!... Ἡ θεοποίηση τῆς ἐξωτερικῆς ἐμφάνισης

Ζοῦμε σὲ μιὰν ἀπνευματίστη ἐποχή, ὅπου ὅλα ἔχουν καταστήσει νὰ εἶναι ἐντελῶς ἐπιδερμικά.

Ὅπου, ἡ ἐπιδίωξη τῆς ἐντυπώσεως ἔχει ἀναχθεῖ σὲ ἐπιστήμη καὶ ὁ ἄνθρωπος προσηλώνεται στὴν εἰκόνα, μὴ διαθέτοντας πιά χρόνο, ἴσως καὶ ἀντοχή, γιὰ νὰ γνωρίσει οὐσιαστικά τὸν διπλανό του ἢ καὶ τὸν ἴδιο τὸν ἑαυτό του.

Μοιάζει, δηλαδή, ὅτι ἔχει ἐπικρατήσῃ μιὰ γενικευμένη καὶ **τυραννικὴ ἀντίληψη** ὅτι, ὁ ἄνθρωπος εἶναι μόνο ὅ,τι παρουσιάζει ὡς **εἰκόνα**, ἐνῶ δὲν θὰ ἔπρεπε νὰ λησμονοῦνται οἱ ἀκόλουθες μεγάλες ἀλήθειες:

α) Ὁ ἄνθρωπος, ὡς πρόσωπο, δομεῖται ἀπὸ τρία ἀναπόσπαστα στοιχεῖα: τὸ **σῶμα**, τὸ **πνεῦμα** καὶ τὴν **ψυχή**, πού ἀπαιτοῦν ἐξ ἴσου τὴν προσοχή καὶ τὴν φροντίδα του. **Ἡ** προσήλωση μόνο στὸ **σῶμα** καὶ στὴν ἐπιδερμίδα, ἀφήνει δυσαναπλήρωτα καί, συχνά, ὀδυνηρὰ κενὰ στὸ **πνεῦμα** καί, κυρίως, στὴν **ψυχή**.

β) Ἡ **ὀμορφιά** καὶ ἡ **φρεσκάδα**, δὲν ἀποτελοῦν **ἐγγύηση εὐτυχίας**. Συχνά, συμβαίνει τὸ ἀντίθετο καὶ τὰ σχετικὰ παραδείγματα εἶναι καὶ πολλὰ καὶ διαχρονικά. **Εἶναι** δὲ ἀπολύτως βέβαιο ὅτι, ὅσο καὶ ἂν ἐπιδιώξει κάποιος τὴν διατήρησή τους, νομοτελειακά, θὰ ὑποστοῦν κάποτε τὴν φθορὰ τοῦ χρόνου.

γ) **Οἱ δημιουργίες τοῦ πνεύματος καὶ ἡ ὀμορφιά τῆς ψυχῆς** δὲν συναρτῶνται μὲ τὴν **ἐξωτερικὴ εἰκόνα**, ἐνῶ παίρνουν τὴν πρώτη θέση στὴν ἐκτίμηση καὶ στὴν διαχρονικὴ ἀνάμνηση πού δημιουργεῖ κάποιο πρόσωπο.

Ποιός, π.χ., θυμᾶται ἢ σχολιάζει σήμερα τὸ πόσο ὀμορφοῦντο ἢ ἦταν τὸ πρόσωπο τοῦ Σωκράτη ἢ τοῦ Παύλου, τοῦ Ἀποστόλου τῶν Ἑθνῶν; **Ποιός** δίνει σημασία στὴν **αἰσθητικὴ ἐμφάνιση** ἐνὸς ἐπιστήμονα πού εὐεργετῆ μὲ τὸ ἔργο του τὴν ἀνθρωπότητα;

δ) Ἡ μονοσήμαντὴ ἐμμονὴ τοῦ ἀνθρώπου στὸ νὰ νικήσῃ τὰ σημάδια τοῦ χρόνου καὶ οἱ διάφορες προσπάθειες πού γίνονται γιὰ αὐτὸν τὸν σκοπό, μπορεῖ νὰ καταλήξουν σὲ **γελοιοποίηση**.

ε) **Τέλος**, ὅσο ὁ ἄνθρωπος, μέσα ἀπὸ μιὰ σωστὴ Παιδεία, δὲν αὐτοβελτιώνεται ὡς **π ρ ὄ σ ω π ο**, μὲ τὴν ἔννοια πού ἀναφέρεται στὴν Χριστιανικὴ μας Πίστη, καὶ ὅσο δὲν συνειδητοποιεῖ τὰ στοιχεῖα πού δομοῦν **ποιότητα** καὶ **πολιτισμό**, εἶναι καταδικασμένος νὰ μένει δέσμιος καὶ δοῦλος τῆς φθαρτῆς «ἐπιδερμίδας» του.

Ὁ Ἑρανιστῆς

† ὁ Μητροπολίτης Κυπριανὸς

25.2.2018 ἐκ. ἡμ.,

† Ἑβδομάς Γ' Νησιεῶν

Ἁγίου Ταρασίου Πατριάρχου ΚΠόλεως